

Вселенското генезисно свръхвреме

Таньо Танев, Ангел Манев, Веселин Ташев

Abstract: Universal genesis supertime: *In this study to analyze ancient knowledge of periodization of the evolution of the Earth. Shown is the mathematical basis of all antiquity calendars. Demonstrate elements of Sacred Geometry. It is shown how the genesis modulus of alphabet Glagolitsa. Revealed the essence of factorial and logarithmic principles.*

Key word: *calendars, principle, genesis, time*

От дълбока древност Митовете и Преданията, изградени върху числата и знаците, пряко или косвено, съобщават за някакво особено божествено знание, дадено на шумеро-акадската цивилизация. Разказва се за слънчеви, лунни и лунно-слънчеви кръгове. За периодите на Сароса, на Нероса, на Сотиса, за звездни цикли и за земно-космически връзки, открити в незапомнени времена. От тези знания, разбира се, се е ползвала цялата цивилизация. Създават се различни календарни системи, знаци, символи, числа, космогонични азбуки и прочие, с които се е регулирал цялостния трудов и религиозен живот на социума. Календарите поначало са били почитани като безценен дар на Боговете, а наблюденията за хода на светилата и на времето са били основно задължение на Жреците и на Маговете. Празниците, ритуалите и обрядите са били свещените регулатори на земния живот на хората във времето. Най-висшето и най-съкровено обаче, – тайната на Вселенското Божествено, Генезисно Свръхвреме е била открита само на особено посветените. Древните Мъдrecи са виждали в хронологиите не само последователност от времена, години и събития. Те са виждали в Календарната система сакралния път за постигане на Истината и пътят за издигане към Всевишния Бог.

Нито гностиците обаче, нито създателите на Тората, нито египтяните, вавилонците, шумерите и още по-древните народи от тях са изобретателите на логико-математическата структура на невидимите Сфери. Тогава кога и къде за първи път хората са открили Могъщия Кръг на Универсума? Нека не търсим загадъчни цивилизации и далечни светове, а да разгледаме през призмата на творческата воля на Твореца, на Логоса, тайнствената хронология на Древната и Велика Индия. Преди това обаче, нека да се запознаем с „Единното”, пребиваващо в Света на Своята Слава, като източник на всички **Числа**. Синтетичното изучаване на природата е довело древните до мисълта, че съществува **само един закон**, управляващ природните явления. Този закон, стоящ в основата на аналогията, поставя „Единицата-Начало” в основата на всички неща и ги разглежда само като отражения от различната степен на тази Единица-Начало].

И тъй като **нулата**, като число, за древните е била понятие за „**Абсолютното Битие и Небитие**” в чиято основа е съдържащата го, но не покриващата се с него **Непознаваема Първопричина**, то изявата на Първопричината като център на творческо начало във вечността поставя **Единицата** като **начало** и **край** на сътвореното като същества и като форми на материя.

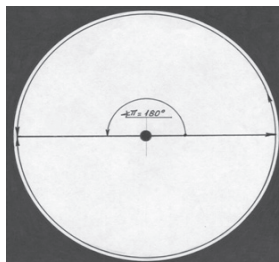
Затова тя, **Единицата-Начало**, се е разглеждала от древните като сума, при която всички сътворени същества се явяват само нейни съставки.

От тази гледна точка вечността за древните е представлявала единственото настояще, в която Първопричината твори чрез Своята Единица-Начало, изявявайки Себе Си чрез Себе Си.

Затова и древните символисти са изобразили тази идея като **точка в центъра на кръг**, което е изображение на Единицата-Начало(точката) в центъра на вечността(**кръг-повърхнината без начало и без край**), фиг.1.

Фиг.1 „Единното“

Фиг.2 Бог Всевишний Могъщ и Творящ (Π)

Това е символът, по чиито смисъл и съдържание древните са нямали никакви противоречия и са го именували „Единното“, от където започва и където завършва всичко. Този символ е в основата на свещената геометрия при изписване на „говорящите“ букви на космогеничните свещени азбуки, в това число и на буквите на българската азбука „Глаголица“.

Според древните, Творецът твори чрез последователността на божествените еманации на сътвореното като идеи вътре в Себе Си и, изявявайки ги вън от Себе Си, изпълва време-пространствения континуум на текущия Генезисен Цикъл на Вселените, световите и на всичко, което е в тях.

За древните божествените еманации на сътвореното от Твореца са били „Числата“ или още „градежните или строителни камъни на Господа“. Последователността в самия творчески акт на Твореца е била приемана и схващана като божествено „пресмятане“ на градежа, а сътвореното и изявеното от Твореца, - като „изградени божествени домове“.

Според древната книга на сътворението, „Сефер Йецира“, „изградените домове са неизброими, защото два камъка градят два дома, три камъка градят шест дома, четири камъка градят двадесет и четири дома, пет камъка градят сто и двадесет дома, шест камъка градят седемстотин и двадесет дома, седем камъка градят пет хиляди и четирдесет дома, а по-нататък иди и пресмятай онова, което устата не може да изговори и ухото не може да чуе!“

За „градежните камъни“ казахме, че това са числата чрез които Той, Творецът, Всевишният и Вечният твори непрестанно!

На езика на Математиката това е така нареченото действие „факториел“, защото:

- 1 камък = $1 \times 1 = 1! = 1$ дом
- 2 камъка = $1 \times 2 = 2! = 2$ дома
- 3 камъка = $1 \times 2 \times 3 = 3! = 6$ дома
- 4 камъка = $1 \times 2 \times 3 \times 4 = 4! = 24$ дома
- 5 камъка = $1 \times 2 \times 3 \times 4 \times 5 = 5! = 120$ дома
- 6 камъка = $1 \times 2 \times 3 \times 4 \times 5 \times 6 = 6! = 720$ дома
- 7 камъка = $1 \times 2 \times 3 \times 4 \times 5 \times 6 \times 7 = 7! = 5040$ дома

„...а по-нататък иди и пресмятай онова, което устата не може да изговори.....!“

От езотериката е известно, че древните са схващали и приемали божествените еманации на творчеството със Слово като „разделяне“ на **Единицата-Начало** (Творецът) вътре в Себе Си на съответния брой **идеи-числа**, с които Той, изявявайки ги, „гради домовете на Сътворението“. Това можем да опишем математически по следния начин:

$$N = 1 + 1/1! + 1/2! + 1/3! + 1/4! + 1/5! + 1/6! + 1/7! + \dots + 1/n! \quad (1)$$

Където:

N – общ брой на „идеите-числа“ като творчество на Материя със Слово.

n – някакво крайно число, но не и край на творческата дейност на Твореца.

От Диференциалното смятане (на Висшата Математика) формула (1) е степенният ред на Маклорен от вида:

$$y = f(x) = e^x = 1 + x/1! + x^2/2! + x^3/3! + \dots + x^n/n! \quad \text{при } x = 1 \quad (2)$$

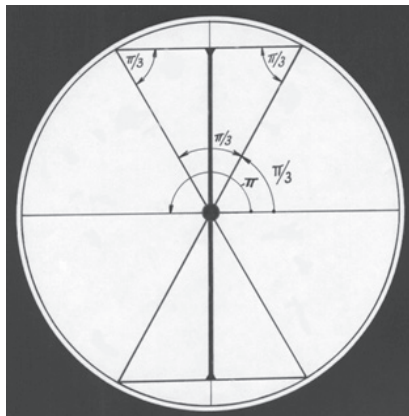
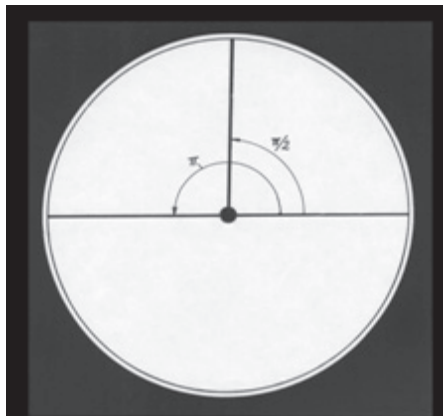
Решението **y** на формула (2) при **x = 1** ще бъде решението **N** на формула (1), равно на **e = 2,718281828459**, което е **Неперовото число**, основа на естествените, натурални логаритми. При това грешката от пресмятането ще бъде толкова по-малка, колкото повече членове от реда се вземат.

И тъй като **факториелният принцип** на пресмятане е високо скоростно математическо действие на производство и натрупване, а **логаритмуването** е свързано с високоскоростното изменение на производството на информация, то, очевидно, космическите, физическите, времевите и другите генезисни константи в съзидателната дейност на Твореца ще бъдат свързани чрез съответните мащаби с „**факториела**“ и „**логаритъма**“.

Известно е, че всичко в нашия свят, според древната езотерика, има седмичен характер. Седем са планетните глобуси от земната планетна верига. Седем са еволютивните букви на свещените космогенични азбуки, представляващи точно отражение на Творческото Слово в човешката реч. Седем са енергийните нива на основния градивен елемент на материята, електрона. Седмичен е планетарния характер на Словото. Иначе казано, всичко в нашия свят има **седмичен корен (като коренен показател), който е равен на логритъма от сътворените неща, представляващи отражение на седмата степен на Единицата-Начало в същността на чиято основа е същата тази Единица-Начало!**

Видяхме, че скоростта на творческата дейност на Твореца като Единица-Начало се характеризира с „факториелния принцип“ и с числото **e = 2,718281828459**. Ако степенуваме това число със степенен показател

7 (седем), ще получим седмичната степен на скоростта на творческата дейност на Твореца, представляваща **Господстващото Число** на Началото и Първоизточникът на всички Числа на Генезиса. Това е **Числото**, символизиращо изявата на **Единицата-Начало** като **Бог Всевишният, фиг.2**, като **Син Божий и Глагол, фиг.3**, като **Бог Триединен Могъщ и Творящ, фиг.4** и активиране началото на Времето (Хроноса) на новия Генезисен Цикъл.

Фиг.3 Син Божий и Глагол (П/2)   Фиг.4 Бог Триединен Могъщ и Творящ (П/3)

Според символичните питагорейски закони на числата, разпределени в класове, **еоните**(висшите еманации, съставни части на божественото) образуват **Плерома**. Тя е съвършеният рисунък на **Абсолюта**, наречен още „**Всестранен Разум**”. В Плеромата пребивава и **Господстващата Монада** на Триединния Бог Могъщ и Творящ, както и **Календарната Монада** на Времето на Генезисния Цикъл като частици от същността на Създателя, Единицата-Начало].

Но да се върнем отново към древната индийска хронология, където **Брахма** е Бог Всевишният Могъщ и Творящ. Той е създателят на вселената и изявителят на **Троицата на Божествата**, - **Ишо**, Син Божий и Глагол, изява на вселената; **Вишну**, пазител на вселената и **Шива**, разрушител на вселената. При това Времето (**Кала**) не е проста мярка на природните процеси, макар и да служи за тази цел. То е неотвратимо и превисше за всичко, тъждествено е на Самия Господ, за това и влиянието на **Кала** отразява самата непостижима Негова воля.

По тази причина в картината на Мирозданието на древните индуси, много по-рано от библейската, Времето е било уподобено на Висшето Божество. Затова в основата на древната индийска хронология е поставен така нареченият „**Век на Брахма**” с продължителност от **3,1104 x 10¹⁴** години от по **360** дни на смъртните, сиреч **земни години**.

Четирите основни периода на древната индийска хронология са **Югите**, съответно: **Сатия**(или **Крита**) Юга, съдържаща **1728000** земни години; **Трета** Юга – **1296000** з.г.; **Двапара** Юга – **864000** з.г. и **Кали** Юга – **43200** з.г. . Сборът от годините на четирите периода Юги съставлява периода от време на една **Маха Юга**, съдържаща **4 320 000** земни години.

Хиляда (**1000**) **Маха Юги** е периодът от време на една **Калпа**, съдържаща **4 320 000 000** земни години и представляваща **Един Ден** на **Брахма**. След завършването на **Калпа световите изчезват**. Настъпва **Нощта** на **Брахма**(също равна на една **Калпа**), в която Той си почива от сътвореното, а с настъпване на **Деня** му, новата **Калпа, световите се възраждат** и творчеството отново продължава. Тази почивка на **Брахма** се нарича **Пралайа** и съдържа също **4 320 000 000** земни години.

Две **Калпи** съставляват **Едно Денонощие** на **Брахма** и то съдържа **8 640 000 000** земни години.

Една Година на **Брахма** има **360 Дни** и **Нощи** на **Брахма** и съдържа **3,1104 x 10¹²** земни години.

Един Век на **Брахма** има **100 Години** на **Брахма** и съдържа **3,1104 x 10¹⁴** земни години. След изтичането на този период от време **световите, вселените** и **Брахма** изчезват и се **върщат** в своя **Източник, Първопричината**.

Настъпва **Великата Почивка**, наречена **Маха Пралайа**. Настъпват **100 „божествени години”** на **Хаоса**, след които **Брахма** отново се **възражда** и започва **Нов Генезисен Цикъл**.

Наистина огромни и необозрими периоди от Време, прехвърлящи границите на човешкия разум!

Заедно с това обаче, сложната структура на древната индийска хронология по своему е хармонична и даже магична! Тя образува езотерична система, имаща своето **Цяло** – „**Векът на Брахма**” и своите **органични части** - **времените периоди на Югите** !

Остава само да добавим, че като **Първочисло** на древноиндийската хронология е прието като висш „**Седмичен Корен**”(**коренен показател**) не числото **7**(седем), а числото **7,22222222**, чиято дробна част изразява родената чрез **божествената Мъдрост** **Идея** и отражението на тази **Идея** в цялото нейно **висше Ммогъщество** – **2/9**.

Отбелязахме, че източник на всички Числа е **Единното**, пребиваващо в своя **Свят** на **Славата**, - в непостижимата **Плерома**. От това ниво на **Плеромата** ще

трябва да се спуснем по степените на еманацията на невидимата **Метасфера** и да достигнем до **границите** на звездния **Космос**.

А сега да извършим пресмятанията с числото **$e = 2,718281828459$** като имаме предвид седмичния коренен показател на древната индийска хронология. И така:

- а) $e^{7,22222222} = 1369, 517689$ - Господстващо Число, Първоизточник, пораждащ Божествата и Началото на Времето (Хроноса).
- б) **1333,3333333** – Генезисно-творческо число на Брахма. Установява се от Господстващата Монада от Плеромата и от геометричното описание на генезиса и творческата дейност на Брахма - от нивото на Плеромата до нивото на минералите от Земята на живите хора.
- в) **$3,1104 \times 10^{14}$** земни години = $e^{33,37094264}$ з.г. = **100** години на Брахма **33,37094264**, степенен п-л на **Календарната Монада**, възплъщаваща Висшата Мярка на Божественото Време, неговата Истина, Извор и Вечно Единство.
- г) **1369,517689** – (**$1333,3333333 + 33,37094264$**) = **2,8134101** степенен показател на степента, **Граница** между творещото Божество и божественото Време (Хроноса).
- д) $e^{2,8134101} = 16,666666$ – Число- **Граница** между творещото Божество и божественото Време (Хроноса) или **граница** на невидимата Метасфера.
- е) $e^{33,37094264} = 3,1104 \times 10^{14}$ земни години = **100** години на **Брахма** – истинска същност на „**Календарната Монада**“, преминаваща в максимално число „човешки години“. Това е **пределната мярка** на Времето, достъпна за божествения Разум, а самото Време е **Вселенското Генезисно Сврѣхвреме!**
- ж) **Разделящото число $1,86624 \times 10^{13} = 3,1104 \times 10^{14} : 16,666666$** – превежда максималната мярка на Времето от „**сврѣхразумната**“ **Сфера** в областта на **Истинно Същностните Числа**, достъпни за високия „човешки“ Разум.
- з) **Истинно Същностното Число $1,86624 \times 10^{13}$** е най-висшата упростижима величина, „интелектуална същност“, където се **сливат** и **разделят** и където **стават еднакви „божествената“** и „**човешката**“ Мерки на Времето.
- и) **Числото на Възраждането $4\ 320\ 000 = \sqrt{1,86624 \times 10^{13}}$** , равно на **една Маха Юга**, е Истинно Същностното Число, което **излиза** от „божествената“ ипостас и **поражда** „човешката“ същност. Това е „двуединната“ мярка на Времето: „**божествената**“ и „**човешката**“.
- к) **Разделящата граница** на невидимата Метасфера, Числото **16,666666** **скрива** и **показва** Космическото Време. Една **Маха Юга** отделя своите части в отношение **4 : 3 : 2 : 1**. Най-малката мярка на Времето – **Кали Юга (4 3 2 0 0 0 з.г.)** еманира от долната граница на Метасферата (**4 3 2 0 0 0 : 16,666666**).

Образува се физическата основа на „човешкото“ Време: - Великата Звездна Година = 2 5 9 2 0 земни години. Това е „умопостижима“ Мярка на Времето, открита в дълбока древност, поради което е станала обект на особено внимание за астрономически наблюдения и изчисления.

Физически Великата Звездна Година се образува в резултат на прецесията на земната ос на околоосното въртене на Земята и изместване на севереня Световен полюс сред звездите средно с **50 сек./година**.

По тази причина Великата Звездна Година е наречена още и **Велика Прецесионна Година на Земята**.

Въз основа на тази **Велика Година**, са се разработвали **свещени** и **граждански** хронологични системи, изграждали са се и сакрални азбучно-числови Светове. Струва си да отбележим, че **25920**-те години на Звездната Година са са равни точно на **Седем свещени Епохи** на маите, всяка от които е по **5200** туна.

Ще отбележим, че и Българският Циклов Календар, в чиято основа е Календарът на патриарх Енох, също е свързан с Великата Звездна Година по отношение на тропичната и на календарната години. Чрез **Годината на Слънцето**

обаче, състояща се от **24000** земни години през които то, заедно със Слънчевата си Система, обикаля около **своя Двойник** и заедно с него за **4320000** земни години обикалят около **Великия Духовен Център „Вишнуабхи“**, където, според индийските мъдреци, е седалището на Брахма, Българският Циклов Календар е свързан и с **Вселенното Гenezисно Свъръхвреме!** С това той става уникален **земно-космически Гenezисен Циклов Календар!** За сравнение, дори и точният календар на маите не е такъв!

Древните мъдреци са създали стройна теория на еманацията, посредством която са обединили в общ кръг три на пръв поглед различни светове: идеалният свят на Бога; невидимо-видимата Вселена и реалния свят на Човека. Създали са геометричната ситема на Плъеромата, на Метасферата и на звездния Космос. Тази унуверсална структура е станала основата на древната космогония и космография. Създавани са били различни Свещени Книги, Митове и Хронологии, но логико-математическата база на тези творения е била винаги неизменна. Била е божественият Закон! И този Закон е бил известен на индийските, на шумерските и на вавилонските жреци. И не само на тях. За това с увереност можем да се кажем, че знаменитият календар на маите, уникалният циклов, земно-космически календар на българите и градовете-държави, които са процъфтявали в древността и в доколумбовата Америка, са **„единородени“** по своя произход.

Настоящото наше изследване няма за цел да показва или да доказва дали знанията, до които сме се докоснали и явяваме, са верни или не са верни. Ние само следвахме връзката между древната индийска хронология и теорията за еманацията на християнските и древните гностици и открихме, че тя е много, много древна....

ЛИТЕРАТУРА

[1] Swami Sri Yukteswar Giri, KAIVALYA DARSANAM, published bi Self-Realization Fellowship, Los Angeles, California, 1972

[2] D'Alveydre, Saint-Yves, L'Archéomètre, Guy Trédaniel 1912, 65, rue Claude-Bernard, 75005 Paris

[3] Папюс, Ж. Д'Анкос, КАБАЛА-Наука за Бога, Вселената и Човека, Издателство АРАТРОН п.к.1587, София 1000, 1994год.

[4] Блаватская Е. П., Тайная доктрина, синтез науки, религии и философии, т. 1, кн. 2, Космогенезис – София, 1994 год., изд. „Астрала“

[5] Блаватская Е. П., Тайная доктрина, синтез науки, религии и философии, т. 2, кн. 1, Антропогенезис – София, 1994 год., изд. „Астрала“

[6] Иван Кисьов, Наръчник на инженера, част I – Математика, трето издание – София, 1970год., Държавно издателство „Техника“

[7] Боряна Христова, Книга на Енох, български превод, Издателство „Кралица Маб“, 2008год.

[8] Блаватская Е. П., Разоблаченная Изида, ключ к тайнам древней и современной науке и теологии, т. I, книга 1, 1995год., изд. „Астрала“

[9] Сверх-Звездное Время, статья, <http://www.google.bg/www.protos7.ru/KirPDF/Glava11.pdf>

За контакти:

Гл. ас. Ангел Манев, Институт за космически изследвания и технологии БАН, тел. : 088 505 1357, e-mail: amanev@abv.bg

Докладът е рецензиран.